

A DAY WITHOUT SUN.otf

A DAY WITHOUT SUN

V Cézarei zil istý muž menom Kornelius, sluňok kohorty, zvanej Italšká. Bol nábožný a bohabojník s celým svojim domom. Čavál veľa almužínu ťudu a ustačíne sa modliť k Bohu. Raz okolo tratej hodiny populudní videl jasne vo videní Božieho arija, ako pridiatá k nemu a oslovne ho: „Kornelius! Ale on na neho hľadel a prefáknutý povedal: „Jo je, Panie?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužiny vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz posíli mužov do Joppe a zavolať si Šimona s prímenom Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď ariel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolať si dvoch služov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a posílal ich do Joppe. Na druhý deň, keď bol na ceste a blížil sa k mestu, Peter vysiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vytiahol, chcel jest: Kým mu prípravovali, padol do vytuženia. Videl otvorené nebô a zostupovať akúsi náklubu, ako veľke prestieradlo, spúštané zo stúpi rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štvrtočorí, zemeplavori a nebeské vtáctvo. I zanešli mu hlas: „Peter, vstáň, zaviaži a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, pane, veď som nikdy nejedol nič poškvenére a nečisté.“ Ale hlas sa mu orali znova, druhý raz: „Čo Boh chtíš, ty nenazývaj poškvenením.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vráža do neba. Kým bol Peter v rozpaky, čo to bol za ľak, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých posílal Kornelius, a dojčigotali sa na Šimonov dom. Zavolať a pýtať sa, či tam býva Šimon s prímenom Peter. Ako Peter preniesťal o videní, Duch mu povedal: „Hľadaj tu bránu muži. Vstáň teba, zid dolu a bez vŕahania chod s nimi, lebo som ich ja posíl.“ Peter zistil k mužom a poveral: „Ja som ten, ktorého hľadate. Kvôli čomu ste prisť?“ Oni povedali: „Sluňok Kornelius, spravodlivý a bohabojník muž, ktorému celý židovský národ vydala svedectvo, dostať pokyn od sväteho arija aby si ta pozval do domu a vyspočať tvoje slova.“ Zavolať ich bolo dnu a pokrošiť. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevalzali. V ďalší deň prišiel do Cézarej. Kornelius ich už čakal spolu s pozvanými pribuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter pridiatá, Kornelius mu vysiel v ústredu, padol mu k nohám a pokrošil sa. Ale Peter ho zvhľadal a povedal mu: „Vstáň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vysiel dnu a následi tam mnho zhromáždených. I povedal im: „Vý viete, že Žid sa nesmie spoľati ani strelodiť s cudzincom. Ale nene Boh ukázal, že nemá nikoho nazývať poškvenením alebo nečistým Človekom. Preto som prišiel bez vŕahania, keď ste ma pozvali. A pŕíťa sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornelius povedal: „Sú to stúpi dni práve v túto hodinu, čo són sa o tretej hodine populudní modliť vo svojom dome. Tu predo mňou zastal muž v bielom odevе a povedal mi: „Kornelius, tvoja modlitba je vyslušaná a Boh si spomenul na tvoje almužiny. Postíť teda do Joppe a zavolať si Šimona s prímenom Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hneď sonda teraz posíla po ňabu a tý si dobre urobil. A teraz sme my všetci tu pred Božiou tvárou, aby sme vyspôčili všetko, čo je Pan priblížil.“ Vtedy Peter oborol ústa a povedal: „Načasaj poznávanie, že Boh neprida nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodivo. Synom Izraela zodal slovo a zvestoval poloj skrize Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Vý viete, čo sa počinie od Galilej po krste, ktorý hľadal Ján, dialo po celej Judei; ale Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svatým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diabolom, lebo bol s ním Boh. A my sme svelkani všetkých, čo urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretejho dňa vznesiel a da mu, aby sa zjavil – nie všetkemu ťudu, ale svelkym, ktorých Boh vopred urížil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychstani jedli a plili. A priblížil nám, aby sme ťudu hľasali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvych. Jeno vycľačiať všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiaľne odpustenie hriechov každého, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostupoval Duch Svatý všetkých, čo počivali slovo. A veriaci z obraziek, čo pŕíši s Petrom, zasíli, že sa dar Ducha Svatého vlnila aj na pohany, lebo ich počobili hovorom jazykmi a velebili Boha. Vtedy Peter povedal: „Može ešte niečo zakrájaní, aby bol vodok pokrstieni tý, čo dosťali Ducha Svatého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.